

Den heer Directeur-Generaal van de B.E.B.

Betreft: Conseil Tripartite.

De vergadering van de Commission Agricole van den Conseil Tripartite, welke op 22 Februari te Luxemburg werd gehouden, kenmerkte zich door groote openhartigheid en den wensch om tot daadwerkelijke samenwerking te komen.

Er werd door de verschillende subcommissies rapport uitgebracht over de Amerikaansche proposals en dit gaf aanleiding tot uitvoerige discussies, die ten zeerste bijdragen tot begrip voor het wederzijdsche standpunt en veelal tot de conclusie leidden, dat er op landbouwgebied vruchtbaar kan worden samengewerkt in tripartite verband.

Men was het er algemeen over eens, dat op het gebied van graanverbouw, op den duur moeilijk tegen de massale Amerikaansche productie zal zijn op te tornen; in Amerika voedt een landbouwer 7 personen, in Frankrijk slechts 2 zooals de voorzitter der Fransche delegatie, Jaffet, mededeelde. Dit zou in verband staan met het extensieve karakter van de Amerikaansche landbouw, tegenover de intensieve Europeesche. Van Fransche zijde werd er in dit verband op gewezen, dat het zaak zal zijn andere banen te zoeken. Hierbij werd de mogelijkheid geopperd, de landbouw meer op productie van industriegrondstoffen te orienteeren.

Van zeer groot belang werd het ook in dit verband geacht, nauwkeurige gegevens te verkrijgen omtrent de kostprijzen van landbouwproducten: de subcommissie, welke met de bestudeering daarvan bezig is, wacht nog op gegevens van de regeeringen. Het gaat hier om zeer belangrijke beslissingen, waarbij de algemeene politiek der regeeringen ten nauwste betrokken is: het zal voor de tripartite landen verarmd door den oorlog, moeilijk zijn weerstand te bieden aan den Amerikaanschen aandrang om tot afschaffing van beschermende maatregelen te komen, in verband met hun slechte positie ten aanzien van de voedselvoorziening en veevoer, terwyl anderzijds verlaten der beschermingspolitiek onoverzienbare moeilijkheden in den landbouw zou veroorzaken.

Er zal thans door iedere delegatie een rapport worden opgesteld omtrent het standpunt van hunne regeeringen tegenover de proposals, bezien van uit landbouw-oogpunt. Op de volgende vergadering zullen deze rapporten dan worden besproken en zal getracht worden een gemeenschappelijk platform te vinden voor de tripartite landen. Ieder dezer landen zal dan, hiermede rekening houdende, zelfstandig optreden op de conferentie.

Men was het er wel over eens dat het nog niet het moment zal zijn om zich daar voor langen tijd vast te leggen, nu het niveau der tripartite landen zoo laag en de wereldmarkt nog zoo onzeker is.

Een hoogtepunt vormde de bespreking der mogelijkheid om ten aanzien van bepaalde producten te komen tot een voorkeur ten aanzien van export naar en import uit de tripartite landen: zij zouden eerst elkaar van het noodige kunnen voorzien en eerst dan hun producten aan andere landen verkopen of ze daar koopen. Dit werd een uitstekend terrein van tripartite samenwerking geacht.

De heer Boerma (Nederland) verklaarde veel te voelen voor een dergelijke regeling en concrete voorstellen bij zijn regering te zullen aanbevelen, terwijl ook Forget (België) deze van Fransche zijde naar voren gebrachte mogelijkheid om tot daadwerkelijke samenwerking te komen volkomen steunde.

In dit verband werd het woord "bloc" herhaalde malen gebruikt en de mogelijkheid geopperd om, na de voorziening der tripartite landen zoo noodig gemeenschappelijk de offers ten behoeve van export naar andere landen, vast te stellen.

Ook hier is het noodig de prix de revient en de prix de vente nauwkeurig na te gaan, eerst als daaromtrent voldoende gegevens bekend zijn, zal het mogelijk zijn met concrete voorstellen te komen.

Men gaf blijk van den wensch, zoo spoedig mogelijk tot nauwe tripartite samenwerking te komen ook ten aanzien van wederzijdsche aanvulling wat betreft de richting der productie.

Opmerkelijk was het van Fransche zijde in dit verband meer malen over planmatige productie te hooren spreken. Van deze zijde wees men er op dat het brengen van offers noodig kan blijken om tot reële samenwerking te komen en werd de aandacht er op gevestigd, dat tegenover de macht der Vereenigde staten aansluiting der berooide tripartite landen gewenscht is.

Ten aanzien van de Commission des Engrais chimiques werd besloten, dat deze in zijn huidige vorm zal blijven bestaan, maar dat ieder land daarin een landbouwdeskundige zal aanwijzen.

DIRECTORAAT GENERAAL VAN DE B.E.B.

26 Februari 1946.